

Polii magnetici ai respirației

Gerra Orivera

(Maiei – cuneiforme stelare)

acum pot să-ți mărturisesc odihnesc vertebra unei stele hoinare
în zadar îți aduni urmele buzelor de pe mine
n-am să mă prăbușesc printre atri am să mă țin de azur
nu pot fi prinsă în plasa de fluturi a soarelui
mâinile-ți aruncă rădăcinile spre aștrii îți caută polii între sefire
mă las înfășurată de atingerea albastrului din tine ești aici
cochetezi cu veșnicia mea numărându-mi coastele
nu-mi aduna polenul din piele câteva mantre doar ecouri vibratile
din alfabetul sacru desenează în pupile
pasărea din mine îți poate dărui câteva zboruri
netezesc țipătul când așternutul nopții
te pierde printre coșmare
dar n-am să întorc din subsoluri pagina fragilă
a zilei

aripa a-nghițit tot abisul din mine
paradisul s-a întors în pleoapă smerit
bate
irisul se poate deschide